

sig her i Folketinget, så vi pludselig har fået mulighed for at gennemføre vores udlændingepolitik, bl.a. sammen med hr. Kristian Thulesen Dahls eget parti. Så det er situationen, og det er vores synspunkt.

Hr. Jesper Langballe mener, at EU er en stat. Ja, altså det kan jeg jo ikke gøre noget ved. Hr. Langballe kan kigge ud ad vinduet, og så kan han se Dannebrog, og han kan se dronningen, og vores kommende kronprins er lige blevet forlovet, og Folketinget bestemmer da stadig væk en hel del. At tale om, at Danmark er en eller anden delstat, mener jeg, at hr. Langballe måske selv kan ligge og have mareridt om. Jeg tror ikke, der er mange danskere, der har den opfattelse. Vi er en suveræn stat. Danmark kan godt fungere uden for EU. Det ville ikke være lykkeligt, men det kan godt lade sig gøre.

Fru Tove Videbæk – altså jeg vil gøre det kort. Fru Tove Videbæk har selvfølgelig ret i, at også religion er en væsentlig del af Europas historie. Det er der da ikke nogen tvivl om, men vi mener altså i Venstre, at man skal holde politik og religion adskilt. Derfor synes vi, at man skal holde sig til at tale om religionsfrihed i EU og de formler, man i dag har i præambelen, og ikke forsøge at skrive endnu mere ind. Vi mener altså, at det i højere grad er et personligt anliggende end noget, der hører til på EU-plan.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Statsministeren sagde altså, at det, han vil gå efter i forhandlingerne om den nye traktat, er at få skrevet en mulighed for en modernisering, kaldte han det, af det danske retsforbehold ind, for den vil løse et dilemma, ikke for Danmark, men for regeringen, fordi regeringen så kan køre videre med en stram flygtningepolitik og med en stram lovgivning på strafferetspolitikken, men i øvrigt kan holde sig fuldstændig uden for det forpligtende samarbejde og diskussionerne i EU.

Så det går altså ikke, må jeg sige til fru Charlotte Antonsen. Nu må vi have et klart svar: Hvad går partiet Venstre efter? Skal der være et femte forbehold i det, vi skal stemme om, når vi skal stemme om traktaten, eller skal der ikke være det?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu har jeg jo hørt fra statsministeren i åbningstalen, at man skal basere sig på fakta, og derfor

bliver jeg lidt forvirret, når fru Charlotte Antonsen siger, at der kun er fire undtagelser. Det kan selvfølgelig være, at det er mig, der ikke har fulgt ordentligt med, men efter hvad jeg har lært om EU, så fik vi sådan set en undtagelse, allerede dengang vi meldte os ind, nemlig sommerhusreglen. Og derfor vil jeg da gerne høre, hvad Venstres og regeringens holdning så er i forhold til sommerhusreglen, om den også skal til afstemning, når nu det egentlig er Venstres politik, at vi skal af med alle forbeholdene.

Fru Charlotte Antonsen siger, at beviset for, at EU er et frivilligt samarbejde mellem selvstændige stater og aldrig kommer til at have noget med en forbundsstat at gøre, jo er, at man kan melde sig ud igen.

Kl. 10.05

Altså så vidt jeg har forstået USA's opbygning, så kan de enkelte stater teoretisk set godt melde sig ud. Lige sådan i Canada, som også er en forbundsstat, og Bayern kunne vel sådan set også godt melde sig ud af Tyskland, hvis de fik flertal for det. Så det er vel ikke det, der er afgørende for, om man er en forbundsstat eller ej.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Charlotte Antonsen påstår, at Danmark har haft indflydelse i EU-konventet. Af de danske medlemmer, der var i konventet, var der måske to, der syntes, at det gik nogenlunde, hr. Henrik Dam Kristensen og hr. Henning Christophersen, selv om de jo ikke havde indflydelse. F.eks. lykkedes det dem ikke at løse kommissærspørgsmålet. Den danske kommissær måtte de sælge undervejs. Det var den indflydelse, de havde. Det har statsministeren bagefter måttet indrømme heller ikke var så godt.

Så var der to andre konventsmedlemmer, hr. Jens-Peter Bonde, og Dansk Folkeparti havde også en repræsentant, hr. Peter Skaarup. De har mig bekendt ikke været tilfredse med forløbet og med resultatet.

Så at Danmark har haft indflydelse, og at der var opbakning fra dansk side til resultatet i konventet, synes jeg ikke, man på nogen måde kan sige.

Hvorfor skal vi ikke have lejlighed til i befolkningen og her i Folketinget at have en grundig debat om det udkast, før vi tager stilling til, om det kan bruges som grundlag? Det forstår jeg simpelt hen ikke. Hvorfor skal vi starte med at konkludere, før nogen har haft tid til at diskutere